

[Askjær Jørgensen]

vil være godt tilpas ved at stemme imod det dagsordensforslag, som socialdemokraterne har tvunget regeringspartierne til at gå med på. Vi vil med glæde stemme imod det, og vi er helt overbevist om, at industriministerens inderste jeg gerne ville have stemt sammen med os, uanset hvad ministeren siger både skriftligt og mundtligt. Vi vil have med i vor tankegang, når vi læser, hvad der står i Folketingstidende, at det egentlig var synd for industriministeren, at han skulle tvinges ud i det, han måtte stå model til i dag, og her kan jeg referere til, hvad der også vil kunne læses i Folketingstidende, nemlig at SFs ordfører har været vældig stolt over, hvad man har drevet regeringen til i dag.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Det er lige en bemærkning til fru Lilli Gyldenkilde, som nærmest fik det fremstillet, som om SFs dagsordensforslag betyder, at forbrugerne skal have indseende med systemerne, hvorimod der i den anden dagsorden ikke står noget om det. Ja men der står helt klart deri, sådan som jeg læser det, at der skal være offentlig kontrol og indseende, dvs. offentligt indseende, med systemerne.

Det fortolker VS helt klart på den måde, at det ikke er tilsynet med banker og sparekasser, der skal føre den kontrol, men en anden instans, og det er en selvstændig kontrol med systemerne. Vi fortolker det også helt klart sådan, at offentlig indsigt er et mere vidtgående begreb end blot og bar forbrugerindsigt.

Så kan det være, at industriministeren heroppefra forsøger at dreje den lidt, for det er da klart, at industriministeren og regeringspartierne har brug for et eller andet figenblad. Ganske vist siger ministeren i redegørelsen, at der ikke skal lovgives, og regeringspartierne har ikke på noget tidspunkt under redegørelsesdebatten sagt, at der skulle lovgives, men alligevel har de følt, at de hellere måtte gå med til en lovgivning, når der var et flertal for den, og så skal de selvfølgelig have en eller anden lille undskyldning, sådan at det kan se rimeligt ud, selv om alle kan se, at de i virkeligheden ikke ønskede lovgivning og bare forsøger at gyde olie på vandene.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det kan da godt være, fru Anne Grete Holmsgård har ret i, at dette her er et figenblad, som bliver brugt af den borgerlige regering, når man lægger ud med en redegørelse, ifølge hvilken der ikke skal lovgives, og det så ender med, at der skal lovgives alligevel. Men ikke desto mindre har industriministeren ret, når industriministeren anser det som en sejr, at det, der hedder forbrugerindseende med systemerne, går ud, for det har selvfølgelig sin betydning. Det, der bliver tilbage, er formodentlig, at industriministeren skal se til, at det går rigtigt til.

Industriministeren (Stetter):

Socialistisk folkeparti vil ikke have Dankort – det er jo det afgørende. På samme måde har jeg også opfattet VS' holdning. Det vil vi andre gerne have, fordi vi mener, at der ligger mange muligheder i det.

I øvrigt vil jeg gøre opmærksom på, at Dankortet ikke er andet end et hævekort. Det er muligt, det senere bliver et betalingskort. Det afgørende er, at vi under debatten under det foregående punkt har oplevet, at det, der virkelig interesserede folketingets store flertal, var en lovgivning vedrørende alle de forskellige kort, som findes: kreditkort, kontokort og købekort. Det er det, regeringen har tilsluttet sig, fordi også vi finder, at der her er et hvidt, mellemgråt eller måske gråt område, som trænger til at blive gennemlyst, som trænger til at blive registreret og til, at vi får kontrol og indseende med det. Det er den afgørende forskel. Folketingets medlemmer må forstå, at det er dette, som vi arbejdede os frem til under forhandlingerne, og at det ikke blót var Dankortet, som i denne forbindelse kun er et hæve-, respektive betalingskort. Vi fik også alle de andre kort med.

Det stemmer SF altså nu imod. Ja, all right, det kan man gøre. Fru Anne Grete Holmsgård har jo set, at der er visse perspektiver i, at vi får dette med, og vi må erkende, at det er tilladt at stemme for, selv om man er af den opfattelse, at man helst ikke vil have Dankortet, og selv om man altså er af den opfattelse, at forbrugerne skal være direkte med, for det var jo det afgørende i fru Lilli Gyldenkildes indlæg.